

DOI 10.36074/09.10.2020.v4.05

АТЕСТАЦІЯ ПРОКУРОРІВ В УКРАЇНІ

Масалітіна Вікторія Сергіївна

здобувач вищої освіти

Інститут прокуратури та кримінальної юстиції

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

УКРАЇНА

Діяльність прокуратури регулюється положеннями Закону України «Про прокуратуру» (далі – Закон) та Конституцією (далі – КУ), проте на сьогодні виникають певні складнощі тлумачення питання атестації, а саме визнання даної процедури законною. Існує велика кількість оскаржень направлених до суду та Президента України щодо визнання положень Закону неконституційними.

Проаналізувавши скарги та звернення прокурорів України необхідно зазначити, що рішеннями Конституційного Суду України (далі – КСУ) та Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ) зазначали, що українське законодавство є недосконалим та містить порушення її норм. При цьому, зазначені суди наголошують на необхідності дотримання Україною принципу правової визначеності, що включає в себе принцип верховенства права, рівності та справедливості [4].

Питання атестації прокурорів зазначено лише у Наказі Генеральної прокуратури Про затвердження Порядку проходження прокурорами атестації № 221 від 03.10.2019 року (далі – Наказ). Закон не регламентує питання атестації, не містить понять «атестація», «неуспішне проходження атестації», «кадрова комісія» тощо. Також, законодавець, у свою чергу, прирівнює атестацію з кваліфікаційним оцінюванням суддів, проте кваліфікація суддів має чітко визначену мету, процедуру, тоді як Закон про прокуратуру не визначає ціль проведення атестації прокурорів [2].

Відповідно до рішення ЄСПЛ по Справі «Веренцов проти України» зазначається, що *«закон має бути доступним для зацікавлених осіб та сформульованим з достатньою точністю для того, щоб надати їм можливість регулювати свою поведінку аби бути здатними - за потреби, за відповідної консультації - передбачати тією мірою, що є розумною за відповідних обставин, наслідки, які може потягнути за собою його дія»* [3]. Дана цитата прирівнюється з тим, що етапи атестації прокурорів України мають подвійне тлумачення, оскільки зазначається, що Генеральний прокурор має на власний розсуд запровадити інші етапи проведення атестації, при цьому, у законодавстві не зазначені які саме, яка процедура, який склад призначених осіб для проведення такого етапу, що порушує норми ст. 8 КУ [1].

Наступним чинником, є порушенням відповідно до КУ права на працю, заробляти особам на життя працюю, відповідно до даної норми кожен має вільно обирати та погоджуватися з вибором професії та роду трудової діяльності. Це передбачено тим, що відповідно до норм щодо проведення атестації та зайняття посади прокурора новообраними кандидатами на момент прийняття нормативного акту заборонено поки не звільниться місце на посаду завдяки тому, що нинішня посадова особа «неуспішно пройшла атестацію». Тим самим, така процедура гальмує зайняття посад новими кандидатами [2].

Так, необхідно зазначити, що питання атестації прокурорів має дискримінаційний характер, що проявляється у тому, що новообрані кандидати які зайняли пост прокурора не підлягають атестації, проте особи, які займали даний пост до прийняття даного Закону підлягають обов'язковій атестації для перевірки знань та визначення добросовісності. Таке положення наголошує лише на дискримінацію для проходження атестації деяких категорій осіб та порушенні ст. 24 КУ [1].

Таким чином, проаналізувавши питання атестації прокурорів на території України необхідно зазначити, що їх процедура суперечить законності та принципу визначеності. На сьогодні Закон не містить питання проведення атестації, його процедури, етапів, не має чіткої мети. Деякі норми мають подвійний характер, що також суперечить конституційності.

Одним з головних порушень є дискримінаційний характер щодо деяких категорій осіб, деяких норм, що призводить до неконституційності.

Конституція наголошує на тому, що кожна особа рівна перед законом та держава забезпечує реалізацію особами трудових відносин, тим самим наголошує на конституційності прав та свобод працівників.

Список використаних джерел:

- [1] Конституція України (Закон України). № 254к/96-ВР. (2020). Вилучено з <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/stru#Stru>; 3
- [2] Про прокуратуру (Закон України). № 1697-VII. (2020). Вилучено з <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18/stru#Stru>; 3
- [3] Європейський суд з прав людини, Справа «Веренцов проти України» (Рішення), (Заява № 20372/11) від 11.04.2013. Вилучено з https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_945/stru#Stru.
- [4] Конституційний суд України, Рішення від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010. Вилучено з <http://www.ccu.gov.ua/docs/613>.